

ledige forud for ledigheden har haft beskæftigelse i samme ansættelsesforhold eller som selvstændig erhvervsdrivende udøvet samme erhverv i mindst $\frac{1}{2}$ år, jfr. også lovens § 63, stk. 2.

2. Efter denne periode ydes 90 pct. af garantibetalingen. Dette gælder desuden for ledige, der ikke har været beskæftiget i et omfang som nævnt ovenfor under 1.

Om baggrunden for beslutningsforslaget hed det i de ledsagende bemærkninger:

»Forslaget har til hensigt at forbedre og effektivisere dagpenge-systemet, således at der skabes en yderligere tilskyndelse til at søge beskæftigelse. Forslagsstillerne har ikke ønsket at fastsætte en grænse for den periode, hvori der skal ydes dagpenge i forhold til indtægten, men man forestiller sig en periode på 4–6 måneder. Denne periode skulle være tilstrækkelig for den ledige til at søge nyt arbejde eller til at omstille sin økonomi til et lavere niveau.

Forslagsstillerne erkender, at 90 pct. af indtjeningen i visse tilfælde kan være en overkompensation, men ønsker en solid indsats, når ledigheden indtræffer. Her bør der ikke spares. Men det betyder *ikke* forsørgelse i årevis, og derfor må der gennem et ret drastisk fald i understøttelsen efter en vis tid skabes en naturlig tilskyndelse til at søge nyt job. Forslagsstillerne ser også gerne en justering af reglerne for udbetaling af supplerende dagpenge, men har valgt at tage dette op i en drøftelse i arbejdsmarkedsudvalget.

Forslagets primære hensigt er kraftigt at animere ledige til ved egen energisk indsats at komme hurtigt i arbejde på ny, om nødvendigt gennem opgivelse af nogle krav med hensyn til fagets (arbejdets) art, arbejdsstedets geografiske placering m. v. Under udvalgsarbejdet vil forslagsstillerne søge grundigt at få belyst forslaget økonomiske konsekvenser, som forslagsstillerne regner med givetvis vil være meget positive såvel direkte som indirekte.«

Beslutningsforslaget fik ved 1. behandling en overvejende kritisk modtagelse. Såvel arbejdsministeren som flere af de øvrige partiers ordførere udtrykte dog villighed til at diskutere de problemer, forslaget havde til hensigt at løse.

Udvalget afgav ikke betænkning over forslaget.

7. Forslag til folketingsbeslutning om fri adgang til deltidbeskæftigelse (Brixtofte (V), Christophersen (V), Svend Heiselberg (V), Bertel Haarder (V) og Henrik Toft (V)).